

at komme Literaturens Frihed, Livsprincipet i Literaturen, til Livs.

S. Holm: Da mit Standpunkt i denne Sag er blevet klart og dygtigt udviklet af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein); og jeg ogsaa i det Væsentlige kan tiltræde de Bemærkninger, der fremkom fra den sidste ærede Taler, skal jeg ikke, forinden der er kommet andre Udtalelser til Orde fra modsat Side, opholde Thinget, men skal frasalbe Ordet indtil videre.

Bjørnbaa: Ja, jeg skal gjøre det Samme ligeoverfor denne Forhandling, idet jeg mener, at Emnet er saa rigelig udtømt, at jeg ikke vil kunne tilføie noget væsentlig Nyt. Kun vil jeg henstille, om ikke det vil være rigtigt, hvis man, som det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Neergaard) mener, vil drøfte Sagen grundigere, maaſte i et Udvalg, at man der saa tillige tog under Overbetelse, om der ikke i de Antydninger, der ere blevne gjorte af de Færer, der ligge i den nuværende Straffelov, saaledes som den er affattet, skulde være Grund til at værne sig mod dem saaledes, at man kunde faae forhindret, at den Straffelov, vi nu have, misbruges i Retning af at udøve uberettiget Tyranni mod anderledes Tænkende og mod Udtalelser i anden Retning, der maatte komme frem i Literaturen. Dermed skal jeg, som sagt, frasalbe Ordet.

Spru: Allerede af den Grund, at jeg er uenig med det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Neergaard) i det Slutningsresultat, han anbefalede Thinget, i den Fremgangsmaade ved denne Sags Behandling, han tilraadede, allerede af den Grund er jeg nødt til med et Par Ord at udvikle min Stilling til denne Sag. Jeg vil da først sige til den høitærede Justitsminister, at jeg virkelig beundrer den Frimodighed, hvormed han bringer et saadant Forslag som dette ind her i Thinget, samtidig med, at den høitærede Justitsminister har hamret sig et Væрге paa sin egen Regning og Risiko imod Ytringsfriheden her i Landet, saa voldsomt og indgribende som det, han svinger over Pressen gjennem den provisoriske Presselov af 13de August 1886. Samtidig hermed er det, at den høitærede Minister opfordrer os til at lægge et Vaaben ganske af samme Art, ganske af samme Tendents i hans Haand. Medens jeg nævner denne provisoriske Presselov af 13de August 1886, turde det maaſte være mig tilladt, rent i Parenthes, samtidig at udtrykke en Afsjærrighed, som jeg tror deles af mange

Menneſter her i Landet, med Hensyn til denne Lovs nuværende Befinden. Jeg tvivler i og for sig ikke om, at den er i bedste Velbefindende; men det er dog klart nok, at den i den sidste Tid har fristet en Skjæbne, der staar i nogen Modfætning til den Skjæbne, den har fristet i tidligere Tider. I foregaaende Aar pleiede den høitærede Justitsminister at holde dette Aenodie forvaret i et redeligt og stille, men fremfor Alt sikkert Sted i Landstinget. I Aar derimod har han taget det hjem i selve Justitsministeriet, hvor han for Tiden holder det opbevaret. Hvis det nu ikke er nogen Statshemmelighed, vilde den høitærede Justitsminister tilfredsstille Afsjærrigheds Afsjærrighed ved at sige os, hvorfor denne Forandring er sket i Aar. Jeg skal tilføie, at dersom det forholder sig saaledes, som jeg har hørt mumle, at Grunden er den, at Landstinget ikke mere vil have med den Sag at gjøre, vil dette forekomme mig at være en meget fyldstgjørende og for Alle tilfredsstillende Grund. Men, som sagt, medens den høitærede Justitsminister for sin egen Regning holder en saadan Lov vedlige som den provisoriske Presselov, ventter han, at vi her skulde give ham ganske en Tvillingsøster til denne Lov. Det er, som om den høitærede Justitsminister vilde sige til os: Nu har Ministeriet fat i den ene Ende af Pressefriheden; naar nu de Herrer tage fat i den anden Ende, skulde vi hurtigt faae bukket begge Enden sammen paa dette Ulyste. Jeg er for øvrigt sikker paa, at den høitærede Justitsminister ikke vil udtale flige lefsindige Ord her i Thinget. Det gjælder overhovedet om alle den Slags Forslag som det, her ligger for, at de motiveres ikke paa den Maade. Jeg er vis paa, at naar den høitærede Justitsminister faar Ordet i denne Sag, vil han sige, at han er en fuldt saa tro Ven af Pressefriheden som noget Medlem af dette Thing. Den høitærede Justitsminister vil sige, at dette Forslag er fremkommet, ingenlunde af noget Sjendskab til Ytringsfriheden her i Landet, men derimod for at bevare den, saaledes som Ministeriet jo ogsaa paa mange Maader har bevaret vor Grundlov ved flere dertil sigtende Foranstaltninger. Det gjælder overhovedet, at naar flige Love motiveres, motiveres de enten af Hjerlighed til selve Pressefriheden for at værne den sande og gode Presse mod den flette, eller ogsaa har man i alt Fald andre, ikke mindre ophøiede Formaal. Hvis jeg ikke tager feil, var den provisoriske Presselov motiveret af Hensyn til Omsorg for Samfundet, for Fred og Orden her i Landet, og denne Presselov er motiveret ved lige saa ophøiede Formaal, nemlig af Hen-